

Protocol Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling (met afwegingskader) (versie juli 2019)

Inleiding

Met dit protocol willen we als school realiseren dat er binnen de organisatie een sluitende aanpak is bij het signaleren van kindermishandeling/huiselijk geweld.

Het is belangrijk om signalen van geweld in een vroegtijdig stadium te signaleren. Daarnaast is het van belang te weten welke stappen gezet kunnen worden om het geweld te stoppen. De meldcode biedt ons houvast bij het zetten van de juiste stappen als er huiselijk geweld of kindermishandeling wordt gesignaleerd.

De aandachtsfunctionaris kindermishandeling, Manon Smulders, is verantwoordelijk voor de coördinatie van het interne teamoverleg. Zij is tevens intern begeleider op De Scholekster.

Als directeur is Inge Schoonderwoerd verantwoordelijk voor het beleid, de (interne) organisatie en het creëren van de benodigde randvoorwaarden.

De Meldcode

De Meldcode is gebaseerd op drie pijlers: *Meldnormen*, *Situaties van Onveiligheid* en de *Afwegingsvragen*.

Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?

Beroepskrachten *moeten* een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

1. In **alle** gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure (d.w.z. kind/volwassene geeft zelf aan slachtoffer te zijn van mishandeling /verwaarlozing).
2. In alle **andere** gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

3. Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Situaties van onveiligheid

1. Acute onveiligheid

Een zorgvrager die in direct fysiek gevaar is, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.

Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de *afwezigheid* van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

2. Structurele onveiligheid

Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst.

3. Disclosure

Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich

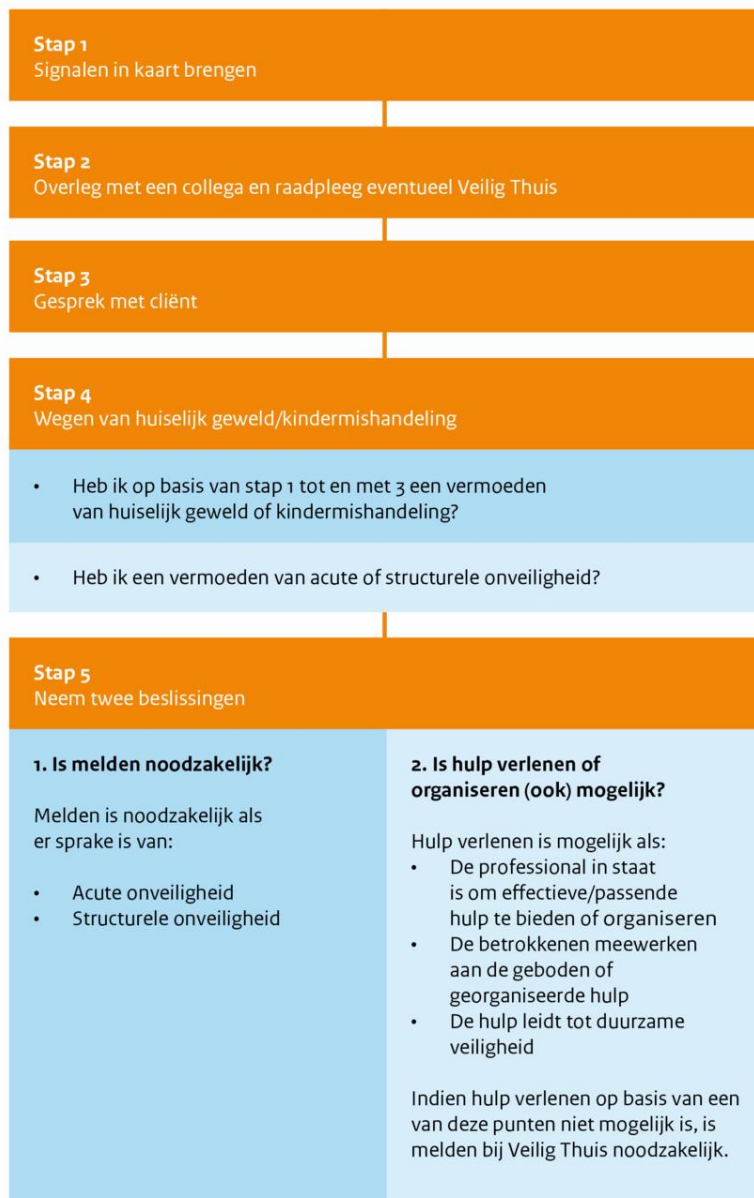
uiten bij een beroepskracht zonder hulp te vragen. Deze slachtoffers dienen ook bij Veilig Thuis gemeld te worden. Dit noemen we *disclosure* oftewel: onthulling. Wanneer een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. De drie meldnormen zijn te vertalen in vijf afwegingsvragen.

Afwegingsvragen

Het *afwegingskader* (toe te passen in stap 4), bevat de vijf *afwegingsvragen* waarmee beroepskrachten bij de twee beslissingen, die in stap 5 van de meldcode moeten worden genomen, worden ondersteund.

Overzicht stappenplan

Figuur 1: **Stappenplan verbeterde meldcode**

Omschrijving van de stappen

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Bij signalen stemmen leerkracht en intern begeleider af wie het gesprek met ouder(s) zal voeren. Dit kan - afhankelijk van de zorgen en signaleren - de leerkracht zelf zijn, de leerkracht zelf waarbij het gesprek op voorhand is voorbereid met IB, leerkracht en IB samen of een gesprek met ouders door IB.

Er wordt met de ouder(s) besproken of, ondanks de situatie, het lukt om de kinderen voldoende verzorging, zorg en veiligheid te bieden, of hij daar hulp bij heeft en of hij (meer) hulp wenst. Hij vraagt de ouder - indien dit niet bekend is - of hij een (ex)partner heeft met kinderen waar hij geregeld aanwezig is. Op basis van dit gesprek en op basis van de situatie waarin de ouder verkeert, stelt de professional vast of zijn zorgen over de mogelijke ernstige schade voor de kinderen zijn weggenomen, of dat zijn zorgen, ook na het gesprek, zijn gebleven.

Blijven er zorgen na het gesprek met de ouder(s), dan zet de professional op basis van de oudersignalen, de **stappen van de Meldcode**. Deze stappen zijn er op gericht de situatie waarin de kinderen zich feitelijk bevinden nader te (laten) onderzoeken en zo nodig (meer) passende hulp te organiseren voor alle betrokkenen.

Daarbij zoekt de intern begeleider de samenwerking zoeken met de Ouder- en Kind Adviseur van de school.

Hij draagt er zorg voor dat de hulp en/of ondersteuning gevolgd wordt. Beschikt de professional niet over de mogelijkheden om bovenstaande stappen te zetten, dan bespreekt hij met zijn cliënt dat hij een melding zal doen bij Veilig Thuis. Ook wanneer een gesprek met de cliënt over zijn kinderen niet mogelijk is, zal de professional een melding doen bij Veilig Thuis. Bij twijfel kan de professional Veilig Thuis altijd om advies vragen.

De IB **legt zijn bevindingen naar aanleiding van de Kindcheck vast in een apart leerlingdossier in drive**. Hij beschrijft: de conditie of de omstandigheden van de cliënt waardoor naar zijn mening het risico ontstaat op ernstige schade of bedreiging van de veiligheid en welzijn bij de kinderen; of er nog kinderen bij de ouder(s) thuis wonen, wie er voor hen zorgt of zorgen. De beslissing die de professional op basis van de situatie van de cliënt en op basis van het gesprek met de cliënt neemt over eventuele vervolgstappen worden eveneens vastgelegd.

Een dergelijk gesprek is aan de orde in alle gevallen waarin de professional meent dat de fysieke en geestelijke conditie of andere omstandigheden waarin de volwassene verkeert, een ernstig risico vormen op schade voor de kinderen waar de cliënt de zorg voor draagt. Doel van het gesprek is om duidelijkheid te krijgen of nader onderzoek naar de veiligheid van deze kinderen nodig is.

Vragen die besproken worden:

- Wonen er minderjarige kinderen bij u in huis, zo ja, hoeveel en van welke leeftijd?
- Wonen ze de hele week bij u of een deel van de week?
- Zijn er meer volwassenen bij u in huis die voor deze kinderen zorgen, zo ja, wie zijn dat (partner, expartner) en welk aandeel hebben zij in de zorg voor de kinderen?
- Zijn er ook volwassenen die niet bij u in huis wonen maar wel een deel van de zorg voor de kinderen bij u thuis hebben, zo ja wie zijn dat (oma, zus, broer, enzovoort). Zo ja, waaruit bestaat hun aandeel in de zorg? Waar zijn de kinderen overdag? (school, kinderdagverblijf, oppas)
- Als uw kinderen niet bij u wonen maar ergens anders, hoe vaak bezoekt u hen?
- Hebt u een partner die kinderen heeft en hoe vaak bent u bij uw partner als de kinderen er ook zijn?
- Hoe lukt het u, ondanks uw situatie, om uw kinderen voldoende zorg te bieden? Wie brengt de kinderen naar school / opvang? Wie kookt er, en wie brengt de kinderen naar bed, enzovoort?
- Vindt u dat u hen voldoende verzorging en veiligheid kunt bieden en kunt u voldoende toezicht op uw (kleine) kinderen houden. Zo ja, hoe doet u dit?
- Op wie kunt u een beroep doen als de zorg voor uw kinderen u, vanwege uw situatie, te veel wordt? Wat kunnen zij voor u en uw kinderen doen? Wat denkt u dat de kinderen merken van uw situatie, hebt u enig idee wat uw situatie voor hen betekent, hebt u het daar wel eens over met hen?
- Maakt u zich zorgen over uw kinderen vanwege uw situatie? Hebt u, of hebben uw kinderen professionele hulp, zo ja vindt u het goed dat u hem of hen overlegt of, en zo ja wat we kunnen doen voor u en uw kinderen?

1. Stel dan vast of de antwoorden van de ouder(s) uw zorgen over de kinderen overtuigend hebben weggenomen.
2. Twijfelt u, vraag dan een collega of een hulpverlener uit uw eigen kring of die van cliënt of Veilig Thuis om mee te denken.
3. Blijven de zorgen bestaan, leg ouder(s) dan uit dat u Veilig Thuis gaat vragen om een onderzoek te doen naar de situatie van de kinderen zodat op basis daarvan zo nodig (extra) hulp voor hen in gang kan worden gezet. O

Ontwijkt de ouder(s) de vragen door geen of alleen maar zeer algemene antwoorden te geven, of zijn de ouder(s) door zijn situatie niet in staat om feitelijk juiste informatie te geven en/of is hij zich niet bewust van de reële risico's die zijn situatie heeft voor zijn kinderen ?

1. Stel dan vast, op basis van de situatie waarin de ouder(s) verkeert en op basis van het gesprek dat u hebt gevoerd, of u nog steeds risico's aanwezig acht op ernstige schade of onveiligheid voor de kinderen.
2. Als een andere hulpverlener die al bij het gezin betrokken is, in staat is de situatie van de kinderen te beoordelen, kunt u dat ook aan hem vragen, in plaats van een melding te doen. Vraag over uw keuze zo nodig advies aan Veilig Thuis.
3. Lukt dat niet, leg uw de ouder(s) dan uit dat u de stappen van de Meldcode gaat uitvoeren waarbij u mogelijk Veilig Thuis gaat vragen om een onderzoek te doen naar de situatie waarin de kinderen zich bevinden zodat op basis daarvan zo nodig (extra) hulp voor hen in gang kan worden gezet.

Bij signalen/vermoedens van **eergerelateerd geweld** zal de IB altijd contact opnemen met veilig thuis omdat hier specifieke kennis noodzakelijk is.

Stap 2: Collegiale consultatie

Wanneer de leerkracht het gesprek met de ouder(s) voert, dan zal vanuit hem/haar altijd een terugkoppeling plaats vinden naar de IB/aandachtsfunctionaris voor advies. Bij twijfel over de veiligheid zal de IB altijd advies vragen bij veilig thuis.

Deze stappen worden genoteerd in het dossier.

Stap 3: Gesprek met betrokkene(n) en kind

De aandachtsfunctionaris zal - in overleg met directie - beslissen wie er in gesprek gaat met de betrokkene(n).

Samen met de leerkracht zal besproken worden wie het gesprek met het kind voert. In de meeste gevallen zal dit de leerkracht zijn omdat deze het kind het beste kent en de kans het grootst is dat de leerling zich bij hem/haar veilig voelt en dus makkelijker in gesprek gaat.

Stap 4: Wegen van geweld en/of kindermishandeling

De risicotaxatie en/of de beoordeling van de veiligheidssituatie wordt na het gesprek met de ouder(s) uitgevoerd. Daarbij wordt het Licht-Instrument-Risicotaxatie-Kindveiligheid (LIRIK) gebruikt om de situatie zo objectief mogelijk in kaart te brengen. Dit instrument wordt ingevuld samen met de aandachtsfunctionaris, de leerkracht en directie.

Aan de hand hiervan worden de 5 afwegingsvragen besproken. Mogelijke vervolgstappen:

- Bij twijfel wordt altijd advies gevraagd bij Veilig Thuis
- Indien er aan de hand van de afwegingsvragen besloten is om naar stap 5 te gaan, doet de aandachtsfunctionaris melding bij Veilig Thuis
- Indien er aan de hand van de afwegingsvragen besloten is om naar stap 5 te gaan, wordt het gesprek, met advies van Veilig thuis, met de betrokkenen voorbereid en gevoerd. Een registratie bij Veilig Thuis zal plaatsvinden.

Afwegingsvragen

	1	<p><i>Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?</i></p> <p>Nee: Afsluiten en vastleggen in dossier.</p> <p>Ja: Ga verder met afweging 2</p>
Meldnorm 1	2	<p><i>Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</i></p> <p>Nee: Ga verder met afweging 3.</p>

		<p>Ja: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.</p>
Meldnorm 2 en 3	3	<p><i>Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden?</i> Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Nee: Melden bij Veilig Thuis.</p> <p>Ja: Ga verder met afweging 4</p>
	4	<p><i>Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten?</i> Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Nee: Melden bij Veilig Thuis.</p> <p>Ja: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.</p>
	5	<p><i>Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen?</i> Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Nee: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis.</p> <p>Ja: Hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.</p>

Dit alles wordt opnieuw genoteerd in het leerlingdossier.

Stap 5: Beslissen met Veilig Thuis:

1.: *Is melden noodzakelijk?*

2.: *Is hulp inzetten/organiseren (ook) mogelijk?*

De melder neemt bij een melding samen met Veilig Thuis de laatste drie vragen van het afwegingskader door.

Deze vragen worden door de aandachtsfunctionaris voorbereid door het dossier bij de hand te nemen tijdens het gesprek.

Wettelijke verplichtingen

Verantwoordelijkheid

De leerkracht bespreekt de signalen met de intern begeleider, Nina Desplenter, van de school. De directeur, Maartje Korsten, is eindverantwoordelijk voor de beslissing om wel of geen melding te doen.

Vertrouwelijke informatie

Door alle stappen in een apart drive document te noteren, garanderen we de privacy van leerling en betrokken ouder(s). Andere medewerkers binnen de organisatie hebben geen toegang tot dit document.

Documenteren

Binnen het document wordt telkens genoteerd: wanneer een gesprek plaats vond, wie bij het gesprek betrokken was, wat is besproken en wat afspraken of conclusies zijn die na elke stap plaats vinden.

Instructie gebruik Kindcheck

Doel van de Kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden door de situatie waarin hun ouder(s) verkeert of verkeren. De Kindcheck vindt plaats in stap 1 van de Meldcode.

De Kindcheck is in alle gevallen aan de orde waarin de beroepskracht zich, vanwege de ernstige situatie van zijn volwassen cliënt, zorgen maakt over mogelijk aanwezige minderjarige kinderen. De Kindcheck geldt als een beroepskracht meent dat er, vanwege de toestand van de volwassene, risico's zijn op ernstige schade voor kinderen of een bedreiging van de veiligheid van kinderen die afhankelijk zijn van de zorg van de volwassene. Zo geldt de Kindcheck bijvoorbeeld in geval van een ernstige (chronische) depressie, zware verslaving, (dreigende) huisuitzetting, geweld tussen huisgenoten, suïcidepoging.

- Ook het contact met een adolescent waarbij de beroepskracht zich zorgen maakt over eventueel aanwezige broertjes en zusjes in het gezin kan aanleiding zijn voor het uitvoeren van de Kindcheck;
- De Kindcheck geldt ook voor zwangere vrouwen.

Wanneer er twijfels zijn over de veiligheid van het kind, worden de stappen van de Meldcode worden doorlopen. Er wordt vastgelegd door welke signalen bij de ouder er twijfel is over de veiligheid van de kinderen. Daarna volgen we de verdere stappen van de Meldcode die ervoor zorgen dat er ook verder onderzoek plaatsvindt en dat er, zo nodig, passende hulp komt.

Deskundigheid eerge relateerd geweld/meisjesbesnijdenis

Er gelden specifieke aandachtspunten als er sprake is van (een vermoeden van) eerge relateerd geweld. Zo dient men in deze zaken altijd een deskundige te raadplegen,

omdat het collectieve karakter van deze vorm van geweld specifieke expertise vraagt. Een deskundige van Veilig Thuis wordt dan geraadpleegd.

Bij acute bedreiging van de veiligheid worden de stappen versneld, zo nodig binnen een uur. Voorbeelden zijn (vermoedens van) een gedwongen huwelijk, achterlating, eerwraak die op (zeer) korte termijn dreigen plaats te vinden. Er wordt in dergelijke gevallen direct contact opgenomen met een aandachtsfunctionaris eengerelateerd geweld bij de politie of een deskundige van veilig thuis.

Informatie over meldrecht in relatie tot beroepsgeheim

Het beroepsgeheim of de zwijgplicht is een belangrijke voorwaarde voor effectieve hulpverlening. De vertrouwensrelatie met een ouder en/of leerling is van wezenlijk belang. Toch kunnen er situaties zijn waarin de problematiek zo ernstig is dat het doorbreken van het beroepsgeheim noodzakelijk is.

Meldrecht

De regels voor het verbreken van het beroepsgeheim gelden voor alle situaties waarin een cliënt zich in een ernstige situatie bevindt. Bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld is dit in een meldrecht vastgelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (art. 5.2.6 Wmo). Dit biedt iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht het recht om een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld bij Veilig Thuis te melden. Ook als zijn leerling daar geen toestemming voor geeft. Daarnaast biedt het meldrecht beroepskrachten de mogelijkheid om informatie over een leerling te verstrekken als Veilig Thuis daarbij in een onderzoek naar vraagt.

NB: Het wettelijk meldrecht geldt ook als er alleen meerderjarigen bij het huiselijk geweld zijn betrokken.

NB: Voor een zorgvuldige besluitvorming is het noodzakelijk dat de beroepskracht de situatie, voordat hij zijn besluit neemt, bespreekt met een deskundige collega en zo nodig ook (op basis van anonieme cliëntgegevens) advies vraagt aan Veilig Thuis. Verder is het van belang dat de aanwezigheid van voldoende relevante feiten of signalen en zorgvuldige verzameling van deze feiten en signalen aantoonbaar is, en dat er een zorgvuldige en concrete afweging van belangen is geweest. Alle stappen van de meldcode zijn zorgvuldig doorlopen, en de gesprekken met de betrokkene(n) zijn gevoerd.

Verwijsindex risicjongeren

De organisatie moet zijn medewerkers op de hoogte stellen van de meldingsprocedure voor de Verwijsindex risicjongeren. Dit geldt alleen voor organisaties die bevoegd zijn een melding te doen in dit systeem.

Participatie van kinderen

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen.

Om de participatie van kinderen op te nemen in ons protocol zijn de negen opgestelde actiepunten uit de "*Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling*" (VWS, 2018) omgezet in concrete vragen.

Omdat we op onze school leerlingen hebben in de leeftijdscategorie 4 tot 13 jaar, zal de mate waarin en de manier waarop waarin dit gebeurt afhangen van de leeftijd van het kind. Hierover zal de aandachtsfunctionaris advies inwinnen bij Veilig thuis.

1. Termen

In dit protocol wordt gesproken over 'ouder en kind'.

2. Informatie over het proces

De leerkracht (en in sommige situaties de IB) zal het kind informeren over:

- Wie wat aan het doen is.
- Waarom diegene dit aan het doen is.
- Wanneer dit gebeurt.
- Wat de zorgen zijn.
- Welke besluiten er genomen worden, door wie, over wat en wanneer.
- Wanneer er terugkoppeling is van bijv. Veilig Thuis en waarover.
- Mogelijkheden voor het kind voor participatie, meedenken, mening geven.
- Recht op klacht of verzet.

3. Informatie over veilig opgroeien

Tijdens een individueel gesprek met de leerling informeert de leerkracht of intern begeleider het kind over wat veilig opgroeien is.

- Hoe en wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht om veilig op te groeien?
- Wat is een normale omgang tussen ouder en kind?
- Hoe gaat u een kind *ontschuldigen*?

4. Recht op eigen mening

De leerkracht of intern begeleider informeert de leerling over het recht om betrokken te worden, het recht op een eigen mening te geven en de mogelijkheden daarvan.

5. Vragen en luisteren naar de visie van het kind

De leerkracht of intern begeleider informeert en luistert naar de visie van het kind. Dit komt in elke stap terug. Het kind is hierin dus een gesprekspartner.

Denk hierbij aan:

- De mening van het kind over bestaande zorgen.
- De door het kind geopperde oplossingen.
- De mening over voorgestelde beslissingen.

6. De mening van het kind in de besluitvorming

Tijdens een persoonlijk gesprek door de leerkracht of intern begeleider wordt het kind gevraagd over de besluitvorming. Er wordt beschreven hoe de mening van het kind wordt meegenomen in de besluitvorming

7. Route bij disclosure

In het geval van disclosure, wordt door de intern begeleider, de route besproken met het kind.

Er wordt direct contact met Veilig Thuis opgenomen en samen vervolgstappen bepalen.

8. Steun

Na een overdracht en/of melding wordt steun geboden aan het kind. Met het kind wordt afgesproken op welke manier en met wie dit zal gebeuren. Voorwaarde is namelijk dat de leerling zich hier ook prettig en veilig bij voelt (denk vb aan: wekelijks gesprekken met leerkracht, meer informeel tijdens het uitvoeren van een gezamenlijk klusje etc.). De intern begeleider houdt hierover contact met Veilig Thuis en eventuele (andere) hulpverlening. Onderling wordt afgestemd hoe en wanneer de betrokken partijen elkaar op de hoogte houden.

9. Tips voor gesprek

De "*Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling*" (VWS, 2018) biedt verdere tips voor het voeren van gesprekken.

Bijlage(n)

Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de praktijk van het onderwijs

Acute onveiligheid

Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> · Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft. · (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe. · Poging tot verwurging. · Wapengebruik. · Geweld tijdens de zwangerschap. · (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar. · Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking). · Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel. · Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het

	<p>kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt.</p> <ul style="list-style-type: none"> · Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn. · Acut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs. · Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling. · Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene. · Minderjarigen die opgesloten worden in huis en onthouden worden van eten en drinken. <p>Minderjarigen die met een alleenstaande ouder leven, waarbij deze ouder een acute psychose krijgt.</p>
--	---

Acute onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> · Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. · Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende

	<p>schade kan veroorzaken.</p> <ul style="list-style-type: none"> · Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben. · Minderjarigen die stelselmatig getuige zijn van huiselijk geweld. · Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden. <p>Psychische en/of fysieke mishandeling door escalerende vormen van langdurige stalking in partnerrelaties.</p>
--	---

Disclosure

Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex-)partnerstalking, huwelijksdwang, eerge relateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.
Voorbeelden	